

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. BLS-301-00760

Den 24. marts 2010

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 12. marts 2010 stillet følgende spørgsmål nr. 556 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Ida Auken (SF).

Spørgsmål 556 (alm. del)

Vil ministeren redegøre for, hvilke tiltag der vil være nødvendige for at nå vandrammedirektivets mål baseret på rent naturfaglige kriterier, herunder inddragelse af klimaforandringerne med hensyn til belastningen med næringsstoffer og indsatsen i vandløb?

Svar

Regeringen sætter med de udkast til vandplaner, der netop har været i teknisk forhøring hos kommuner og andre offentlige myndigheder et mål, der indebærer en betydelig og målrettet indsats for at opnå god tilstand i vandmiljøet i 2015. Vandplaner, der hviler på et solidt fagligt grundlag, og er i overensstemmelse med direktivets forpligtelser.

I udkastet til vandplanerne lægger Miljøministeriet i overensstemmelse med regeringens aftale med Dansk Folkeparti om Grøn Vækst op til en indsats, hvor kvælstofudledningen reduceres med 19.000 tons, fosforudledningen med 210 tons og forbedrer de fysiske forhold i op til 7.300 km vandløb. Der til kommer en betydelig målrettet spildevandsindsats og indsats over for vandindvindinger flere steder.

Det har været vigtigt for regeringen, at vandplanlægningen hviler på et solidt naturfagligt grundlag, så indsatsen hverken over- eller underdimensioneres, og så der er sikkerhed for, at den indsats, der sættes i værk, også giver den ønskede effekt.

Den indsats, der fremgår af udkast til vandplanerne, bygger på overvågningsdata og fagligt baserede modelberegninger. Vandplanen er derfor udarbejdet på et naturfagligt grundlag. Her er det vigtigt at være opmærksom på, at der til naturligfagligt baserede modelberegninger vil være en række usikkerheder. Ligeledes er der en række forhold, der ikke er tilstrækkelig viden om.

Det fremgår klart af de udkast til vandplaner, der netop har været i teknisk forhøring, hvorledes usikkerheder og tekniske korrektioner er indregnet i fastlæggelsen af indsatsbehovet i den første vandplan.

Regeringen vil - i overensstemmelse med vandrammedirektivet - frem til næste vandplan søge at reducere disse usikkerheder og tilvejebringe den

manglende viden. Det sker dels ved at tilpasse overvågningsprogrammerne, så der er større fokus mod de vandområder, hvor vi mangler viden, dels ved en videreudvikling af de modeller, der kan fortælle os mere om sammenhængen mellem belastning og indsats.

Det er især de mere åbne kystområder, hvor der mangler viden, og hvor usikkerhederne er størst. Her mangler dels viden om, hvilken effekt den allerede iværksatte indsats i forhold til fjordene har, dels om hvor stor en betydning den grænseoverskridende og atmosfæriske belastning har. Regeringen har dog allerede i udkast til vandplaner sikret, at vi gennem den generelle indsats, der skal ske over hele landet, også forbedrer tilstanden i de mere åbne kystområder.

Tilpasning til klimaforandringer er en langsigtet proces, og der er stadig usikkerhed om, hvilke konsekvenser klimaforandringer har for vandmiljøet, og hvor hurtigt de vil slå igennem. Det er EU-Kommissionen og de øvrige EU-lande enige med os i.

EU-Kommissionen offentliggjorde i december 2009 en vejledning om vandforvaltning under et klima i forandring. EU-kommissionen fremhæver bl.a., at det kan være vanskeligt at skelne mellem naturlige klimavariationer og effekter af klimaforandringer.

Miljøministeriet vil frem til næste vandplan igangsætte en nærmere analyse af, hvorledes effekten af klimaforandringerne kan inddrages i vandplanlægningen.

Her vil vi sammen med de øvrige medlemslande og Kommissionen arbejde på at tilvejebringe en fælles forståelse for, hvordan effekten af klimaforandringer kan inddrages i de kommende vandplaner.

Det ligger således regeringen meget på sinde, at vi også fremover sikrer, at der fremlægges teknisk fagligt velbegrundede planer, der bygger på et naturfagligt grundlag.

Jeg kan desuden oplyse, at regeringen sætter et arbejde i gang for at finde den bedste og billigste model for reduktion af de 10.000 tons ud af det samlede kvælstofreduktionsmål på 19.000 tons. Såvel regeringen som direktivet lægger til grund, at man vælger de mest omkostningseffektive virkemidler. Vurderinger af erhvervs- og samfundsøkonomiske konsekvenser vil indgå i grundlaget for det endelige valg af model.

Karen Ellemann/ Helle Pilsgaard